

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLI- WOŚCI

z dnia 25 czerwca 1929 r.

Regulamin urzędowania prokuratur sądów apela- cyjnych i okręgowych.

Na podstawie art. 231 ust. 2, 232 i 298 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) oraz art. 651 kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313) zarządzam co następuje:

Cz ę ś ć o g ó l n a.

Przepisy wstępne.

§ 1. Regulamin niniejszy dotyczy wyłącznie prokuratur sądów apelacyjnych i okręgowych.

§ 2. Regulamin niniejszy nie dotyczy urzędowania prokuratorów w sprawach cywilnych. W tym przedmiocie pozostają w mocy przepisy dotychczasowe.

§ 3. Prokuratury sądów apelacyjnych i okręgowych sprawują swe czynności w sprawach karnych na podstawie prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93) według odpowiednich przepisów postępowania sądowego, z uwzględnieniem niniejszego regulaminu i regulaminów sądowych.

§ 4. W razie następującej się trudności w stosowaniu przepisów regulaminowych, wątpliwości rozstrzyga treść odnośnego przepisu ustawowego.

Jeżeli dla poszczególnego przedmiotu lub wypadku brak przepisu w niniejszym regulaminie, należy stosować odpowiednio przepisy regulaminów sądowych.

§ 5. Zarządzenia, wyjaśnienia i informacje nadsyłane Ministerstwu Sprawiedliwości przez inne władze centralne, w szczególności przez Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwo Skarbu i Najwyższą Izbę Kontroli, nabierają mocy obowiązującej w zakresie

działalności władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości, w szczególności także prokuratury, z dniem ogłoszenia, choćby w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości lub z dniem podania w inny sposób do wiadomości tych władz i urzędów, o ile Ministerstwo Sprawiedliwości w tym względzie nie zarządzi inaczej w poszczególnym wypadku.

§ 6. Przez wyrażenie ogólne „prokurator”, użyte w niniejszym regulaminie, rozumie się prokuratorów, wiceprokuratorów i podprokuratorów.

Przepisy dotyczące podprokuratorów mają odpowiednio zastosowanie do asesorów sądowych wyznaczonych do urzędu prokuratorskiego (art. 260 § 2 u. s. p.).

§ 7. Powołane w niniejszym regulaminie artykuły prawa bez bliższego oznaczenia lub z oznaczeniem k. p. k. odnoszą się do kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313), artykuły prawa z oznaczeniem przep. wprov. k. p. k. odnoszą się do przepisów wprowadzających kodeks postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 314), a artykuły prawa z oznaczeniem u. s. p. — do prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 93).

Powołane w niniejszym regulaminie paragrafy bez bliższego oznaczenia odnoszą się do niniejszego regulaminu, paragrafy z oznaczeniem reg. og. — do regulaminu ogólnego wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 934), a paragrafy z oznaczeniem reg. kar. — do regulaminu wewnętrznego urzędowania sądów apelacyjnych, okręgowych i grodzkich w sprawach karnych, z dnia 15 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 352).

Zadania prokuratora.

§ 8. Prokurator jest organem władzy państwowej, stojącym na straży ustaw i powołanym do ścigania przestępstw.

§ 9. Prokurator jest obowiązany strzec interesów Państwa w powierzonym mu zakresie działania i czuwać nad prawidłowym wymiarem sprawiedliwości, odpowiadającym duchowi ustaw i wymogom represji karnej.

§ 10. Prokurator winien w powierzonym mu ustawą zakresie działania ujawniać inicjatywę i samodzielność oraz baczyć na celowość swych zarządzeń i wniosków.

§ 11. Prokurator obowiązany jest, w razie niewłaściwego stosowania ustaw przez sądy, dążyć do uchylenia niewłaściwości drogą ustawowych środków odwoławczych.

Odpis wyводу apelacji złożony sądowi okręgowemu, prokurator przesyła prokuratorowi apelacyjnemu, odpis złożonej kasacji — prokuratorowi Sądu Najwyższego.

§ 12. Jeżeli prokurator dostrzeże niewłaściwość w stosowaniu ustaw lub opieszałość sądu, a środek odwoławczy nie może być wniesiony, wówczas stosownie do rodzaju uchybienia prokurator bądź zawiadamia o tem kierownika sądu, bądź przedstawia sprawę swej władzy przełożonej.

§ 13. Jeżeli władza administracyjna lub inna władza, powołana do współdziałania, odmawia wykonania żądania prokuratora, usprawiedliwionego przepisem prawa, lub z wykonaniem zwleka, prokurator zawiadamia o tem przełożonego prokuratury, który stara się o usunięcie przeszkód bezpośrednio, a w razie potrzeby za pośrednictwem swych władz przełożonych. Kierownicy oddziałów zamiejscowych, zamiejscowi wiceprokuratorzy i podprokuratorzy rejonowi oraz podprokuratorzy okręgowi przy sądach grodzkich mają zwracać się w tych wypadkach tylko do władz pierwszej instancji bezpośrednio. Do władz centralnych należy się zwracać zawsze w drodze służbowej przez Ministerstwo Sprawiedliwości.

W zakresie niniejszego paragrafu nie mają zastosowania przepisy o załatwianiu czynności na piśmie z wyjątkiem przepisu § 44 lit. h) i § 47 lit. c).

§ 14. Prokurator winien przedstawiać swej władzy przełożonej spostrzeżenia co do braków i sprzeczności w ustawach, poczynione przy rozpatrywaniu spraw przez siebie i przez sądy, a to w celu spowodowania usunięcia tychże w trybie art. 41 u. s. p. lub w drodze ustawodawczej.

§ 15. Prokurator winien czuwać nad biegiem spraw, przestanych przez niego do sądu.

§ 16. Prokurator winien zawiadamiać swoją władzę przełożoną o sprawach toczących się w sądzie ponad jeden rok oraz wskazać przyczyny niezakończonych spraw.

§ 17. Prokurator winien przedstawiać swej władzy przełożonej spostrzeżenia i wnioski zmierzające do skutecznego zwalczania przestępczości i zapobiegania jej, a w tym celu winien badać przejawy przestępczości oraz zaznajamiać się z prądami społecznymi, politycznymi i religijnymi, mającymi znaczenie dla Państwa i wymiaru sprawiedliwości.

Zasady urządzenia wewnętrznego.

§ 18. Prokuratura stanowi jednolitą całość, niezawisłą od sądów.

§ 19. Ministrowi Sprawiedliwości, jako Naczelnemu Prokuratorowi podlegli są prokuratorzy wszystkich stopni, bezpośrednio zaś podlegają mu: Pierwszy Prokurator Sądu Najwyższego i prokuratorzy sądów apelacyjnych.

Podsekretarz Stanu władny jest zastępować Ministra Sprawiedliwości w zakresie jego czynności jako Naczelnego Prokuratora.

§ 20. Przy Ministrze Sprawiedliwości, jako Naczelnym Prokuratorze, czynny jest Nadzór prokuratorski, w skład którego wchodzi powołani przez Ministra prokuratorzy.

§ 21. Nadzór Prokuratorski jest organem Ministra Sprawiedliwości, jako Naczelnego Prokuratora, powołanym do wykonywania jego zleceń w zakresie kierownictwa prokuraturą i nadzoru nad jej działalnością.

§ 22. Prokurator jest bezwzględnie zależny od zleceń przełożonego w zakresie czynności urzędowych.

§ 23. Przełożony uprawniony jest do przejęcia i bezpośredniego załatwienia każdej czynności należącej do prokuratora podległego.

§ 24. Uprawnienie przyznane prokuratorowi w art. 249 u. s. p. nie zwalnia go od obowiązku zastosowania się do polecenia władzy przełożonej, jeżeli jego przedstawienie nie będzie uwzględnione.

§ 25. Przedstawienie pisemne, o którym mowa w art. 249 u. s. p. winno być szczegółowo uzasadnione.

§ 26. Prokurator winien bezwzględnie wykonywać otrzymane polecenia do chwili, w której dowie się o postanowieniu przełożonego, uwzględniającem jego przedstawienie.

Prokurator może odstąpić od polecenia swego przełożonego przy składaniu ustnych wniosków i oświadczeń na rozprawie, o ile na niej ujawniły się nowe okoliczności, które zmieniły istotnie dotychczasowy stan sprawy. W tych wypadkach winien jednak w miarę możliwości uzyskać uprzednio zgodę swego bezpośredniego przełożonego.

§ 27. Korzystanie z uprawnień przewidzianych w art. 244 u. s. p. służy wyłącznie: Naczelnemu Prokuratorowi, prokuratorowi apelacyjnemu i prokuratorowi okręgowemu.

§ 28. Prokuratorowi nie wolno należeć do stronnictw politycznych.

§ 29. Prokurator winien unikać wszelkich wystąpień, choćby tylko przejściowych czy jednorazowych, któreby mogły uchodzić za wyraz jego politycznych zapatrywań.

§ 30. Prokuratorzy wnoszą swoje żądania, przedstawienia, zażalenia i podania w sprawach osobistych w drodze służbowej, do bezpośredniego przełożonego, który następnie przedstawia sprawy te władzy właściwej do załatwienia za pośrednictwem swej władzy przełożonej.

Prokuratorzy wyznaczeni do oddziału zamiejscowego przedstawiają powyższe sprawy za pośrednictwem kierownika oddziału, a przydzieleni wice-

prokuratorom zamiejscowym — za ich pośrednictwem.

Przepis ustępu pierwszego ma odpowiednie zastosowanie w sprawach własnych prokuratorów okręgowych.

Odpowiedzialność służbowa

§ 31. Prokurator jest odpowiedzialny za całość urzędowania oraz prawidłowy i jednolity tok czynności podległego mu urzędu.

§ 32. Prokurator odpowiada za treść i formę załatwień przez niego sporządzonych, oraz za treść wniosków i oświadczeń ustnych, złożonych zgodnie z jego poleceniem.

§ 33. Prokurator winien podległym prokuratorom wskazać w sprawach szczególnie ważnych, okoliczności istotne, na które w pisemnych i ustnych oświadczeniach lub wnioskach należy zwrócić uwagę i udzielić szczegółowych wskazówek co do treści tych oświadczeń i wniosków.

§ 34. Wiceprokurator, podprokurator i asesor sądowy, któremu prokurator apelacyjny poruczył pełnienie czynności prokuratorskich (art. 260 § 2 u. s. p.) odpowiedzialny jest za treść i formę załatwień pisemnych oraz wniosków i oświadczeń, chyba że ich treść lub forma odpowiada wyraźnej wskazówce przełożonego.

§ 35. Wiceprokurator, podprokurator i asesor sądowy (art. 260 § 2 u. s. p.) jest odpowiedzialny za bezwzględnie zgodne z aktami sprawy i wyczerpujące co do istotnych okoliczności załatwienie i sprawozdanie.

Podział czynności.

§ 36. Prokurator apelacyjny zarządza w prokuraturze apelacyjnej podział czynności według swego uznania.

§ 37. Prokurator okręgowy zarządza podział okręgu sądu okręgowego na rejony prokuratorskie na zasadach terytorjalnych według okręgów sądów grodzkich, gmin, posterunków i komisariatów Policji Państwowej i t. p., z uwzględnieniem terytorjalnego podziału czynności między sędziów śledczych i przydziela je podległym prokuratorom.

§ 38. Każdy rejon prokuratorski oznaczony jest cyfrą rzymską, która winna być uwidocznioną na aktach, pismach i t. p. prokuratora, prowadzącego dany rejon.

§ 39. Prokurator może poruczyć poszczególne sprawy lub pewien rodzaj spraw, niezależnie od podziału terytorjalnego, jednemu lub kilku podległym prokuratorom (sprawy szpiegowskie — polityczne — prasowe — karne — skarbowe i t. p.), do których w tym wypadku stosują się przepisy, dotyczące prokuratorów rejonowych.

§ 40. W zamiejscowych oddziałach prokuratorskich, ustanowionych przy wydziałach karnych poza siedzibą sądu okręgowego tudzież przy sądach grodzkich, podział czynności zarządza prokurator okręgowy.

§ 41. Wiceprokuratora, który w zastępstwie prokuratora okręgowego kieruje zamiejscowym od-

działem prokuratorskim (kierownika zamiejscowego oddziału) wyznacza prokurator apelacyjny na wniosek prokuratora okręgowego. Kierownik ten jest uprawniony poruczyć poszczególną sprawę podległemu prokuratorowi niezależnie od podziału ustalonego w myśl § 40, jeżeli w poszczególnym wypadku uzna to za wskazane, o czym zawiadamia prokuratora okręgowego w sprawozdaniach miesięcznych.

§ 42. Prokurator okręgowy przedstawia zarządzony przez siebie podział czynności prokuratorowi apelacyjnemu, prokurator apelacyjny zaś podział czynności w prokuraturze apelacyjnej — Ministrowi Sprawiedliwości.

Załatwianie czynności na piśmie.

A. W prokuraturze sądu apelacyjnego.

§ 43. Prokurator apelacyjny lub ustanowiony przez niego zastępca obowiązany jest podpisywać własnoręcznie wszelkie pisma, wychodzące z prokuratury sądu apelacyjnego. Pisma zawierające środki odwoławcze podpisuje wiceprokurator, który pismo sporządził. Pismo kierujące sprawę do sądu z wywodem środka odwoławczego podpisuje prokurator apelacyjny lub jego zastępca.

B. W prokuraturze sądu okręgowego.

§ 44. Prokurator okręgowy lub ustanowiony zastępca obowiązany jest podpisywać własnoręcznie pisma wychodzące z prokuratury sądu okręgowego z przeznaczeniem do władz centralnych, władz zagranicznych, do prokuratora apelacyjnego, kierowników sądów, z wyjątkiem grodzkich — wojewody, kierowników innych władz państwowych II instancji, oraz władz wojskowych (z wyjątkiem powiatowych komend uzupełniających), wreszcie do dziejezalnych władz kościelnych.

Podpisu prokuratora okręgowego lub zastępcy wymagają nadto:

- a) pisma, któremi skierowano do sądu sprawę z aktem oskarżenia, lub z wywodem środka odwoławczego;
- b) wnioski o umorzenie śledztwa lub wyrażenie zgody na nie i postanowienia o umorzeniu dochodzenia;
- c) sprawy wykonania wyroków;
- d) postanowienia co do odroczenia i przerwy kary i opinie w sprawach przedterminowego zwolnienia;
- e) wnioski o wydanie posłów do Sejmu i senatorów;
- f) oświadczenia w sprawach ekstradycji i ułaskawień;
- g) postanowienia na zażalenia służbowe;
- h) sprawy zastrzeżone szczególnymi zarządzeniami prokuratora okręgowego do jego podpisu.

§ 45. Zastępców prokuratora okręgowego ustanawia prokurator apelacyjny na wniosek prokuratora okręgowego.

§ 46. Prokuratorzy rejonowi podpisują własnoręcznie wszelkie pisma, niewymagające podpisu prokuratora okręgowego.

W szczególności dotyczy to wszelkich pism przygotowanych przez podprokuratorów i asesorów

sądowych (art. 260 § 2 u. s. p.) oraz aplikantów sądowych, których prokurator okręgowy poddał pod bezpośrednie kierownictwo prokuratora rejonowego.

C. W zamiejscowych oddziałach prokuratorskich,

§ 47. Kierownik zamiejscowego oddziału prokuratorskiego, ustanowionego przy wydziale karnym, urzędującym poza siedzibą sądu okręgowego (art. 3 u. s. p.), lub jego zastępca podpisują własnoręcznie:

- a) pisma, któremi skierowano do miejscowego wydziału karnego, urzędującego poza siedzibą sądu okręgowego, sprawy z wnioskiem o umorzenie śledztwa lub zgodą na nie, w sprawach niepodlegających sądom przysięgłych, sprawy z aktem oskarżenia, pisma zawierające wywód środka odwoławczego oraz postanowienia o umorzeniu dochodzeń;
- b) zarządzenia w sprawie wykonania wyroków, wydanych w wydziałach sądowych zamiejscowych;
- c) pisma zastrzeżone do podpisu kierownika oddziału zamiejscowego szczególnymi zarządzeniami prokuratora okręgowego, lub kierownika oddziału, który o wydanym zarządzeniu zawiadamia prokuratora okręgowego;
- d) pisma skierowane do prokuratora okręgowego.

§ 48. Sprawy wymienione w 44 ust. 1, wnioski o umorzenie śledztwa lub wyrażenie zgody na nie w sprawach, podlegających osądzeniu przez sądy przysięgłych, oraz sprawy wymienione w § 44 lit. d), e), f), g), h) wymagają zawsze podpisu prokuratora okręgowego lub jego zastępcy.

§ 49. Podprokurator ustanowiony przy sądzie grodzkim (art. 233 u. s. p.) podpisuje własnoręcznie:

- a) pisma kierowane do prokuratora okręgowego;
- b) pisma, któremi skierowano sprawę do miejscowego sądu grodzkiego;
- c) sprawy zastrzeżone do podpisu kierownikowi zamiejscowego oddziału przez prokuratora okręgowego.

Sprawy wymienione w § 44 ust. 1 wymagają zawsze podpisu prokuratora okręgowego.

§ 50. Podprokurator ustanowiony przy sądzie grodzkim, a wchodzący w skład prokuratorskiego oddziału zamiejscowego (art. 3 i 233 u. s. p.) lub poddany pod bezpośrednie kierownictwo prokuratora rejonowego (§ 46 ust. 2) winien w zakresie swych czynności przy sądzie grodzkim stosować się do poleceń kierownika, który może zastrzec sobie podpisywanie wszystkich lub niektórych rodzajów pism.

§ 51. Prokuratorzy rejonowi, ustanowieni w zamiejscowych oddziałach prokuratorskich (art. 3 i 233 u. s. p.) podpisują własnoręcznie wszelkie pisma niewymagające podpisu prokuratora okręgowego lub kierownika oddziału zamiejscowego.

§ 52. Zastępcę kierownika zamiejscowego oddziału prokuratorskiego ustanawia prokurator okręgowy na wniosek kierownika oddziału, zawiadamiając o tem prokuratora apelacyjnego.

D. Podpisy na projektach pism i odpisach.

§ 53. Projekt pisma winien podpisać ten, kto go opracował.

Odpisy pism uwierzytelnia sekretarz lub wyznaczony przez prokuratora urzędnik kancelaryjny.

Odmienne przepisy szczególne mają zastosowanie.

Tryb i forma komunikowania się.

§ 54. Prokurator komunikuje się z sądami i innymi władzami bezpośrednio z uwzględnieniem przepisów §§ 43 — 44 oraz 46 — 51.

Korespondencja z Ministerstwem Sprawiedliwości, władzami centralnymi i władzami zagranicznymi odbywa się za pośrednictwem władz przełożonych, o ile szczególne przepisy inaczej nie stanowią.

Prokuratorzy w sprawach należących do kompetencji naczelnego prokuratora komunikują się wyłącznie z Ministrem Sprawiedliwości.

§ 55. Przełożeni udzielają podległym prokuratorom poleceń. Przełożony wyższej władzy prokuratorskiej zwraca się do prokuratorów nienależących do tej władzy w zasadzie za pośrednictwem właściwego przełożonego.

W razie otrzymania polecenia bezpośredniego od władzy wyższej, prokurator zawiadamia o tem swego bezpośredniego przełożonego, jeśli nie jest pewny, że przełożony ten otrzymał wiadomość o wydanym poleceniu.

Przepis niniejszego paragrafu ma zastosowanie także w stosunkach prokuratorów okręgowych do prokuratorów wyznaczonych do oddziałów zamiejscowych lub przydzielonych wiceprokuratorom zamiejscowym.

§ 56. Zarządzenia administracyjne i wyjaśnienia władz przełożonych, jak również i własne, dotyczące prokuratorów i urzędników, przełożony urzędu prokuratorskiego (kierownik oddziału) podaje im do wiadomości drogą doręczenia odpisów albo odpowiednich pism.

Okólniki własne prokuratorów sądów okręgowych, mające charakter ważniejszych zarządzeń lub wyjaśnień ogólnych, winny być przed podaniem do wiadomości podległych prokuratorów zatwierdzone przez prokuratora sądu apelacyjnego, zaś także okólniki prokuratorów sądów apelacyjnych — przez Ministra Sprawiedliwości.

Prokurator, otrzymawszy od prezesa sądu wiadomość o okólniku wydanym dla zakresu działania sądów (§ 73 reg. og.) rozważy czy pożądane jest stosowanie przepisów okólnika także w prokuraturze. Przepis ustępu poprzedniego ma jednak i w tym wypadku zastosowanie.

§ 57. Prokurator zwraca się do przełożonych w formie przedstawień.

Prokurator kieruje przedstawienie przeznaczone dla wyższych władz prokuratorskich w drodze służbowej, o ile w poszczególnym wypadku nie zarządzone inaczej. W tym wypadku, jak również gdy konieczne jest bezpośrednio przedstawienie wyższej władzy, celem uniknięcia ujemnych następstw, odpis przedstawienia należy równocześnie przesłać bezpośrednio przełożonemu.

§ 58. Prokuratorzy równorzędni komunikują się między sobą oraz z sądami, władzami i urzęda-

mi administracyjnymi i wojskowymi zapomocą odezwo, o ile inna forma komunikowania się nie jest ustawą przewidziana. W szczególności wnioski pisemne składane sądowi mają formę wypływającą z treści postanowień, które są ich podstawą; inne pisma — formę odezwo.

§ 59. Prokurator składa kierownikowi prokuratury (oddziału) sprawozdanie z wyniku rozprawy, przedstawiając wokandę spraw po wypełnieniu rubryk 7 i 8 (§ 1 reg. kar.).

W sprawach ważniejszych prokurator winien złożyć ustne sprawozdanie z przebiegu i wyniku rozprawy.

Stosunek prokuratora do sądu.

§ 60. Wnioski i oświadczenia prokuratora, składane wobec sądu, winny być rzeczowe i nacechowane należytą powagą.

§ 61. Na posiedzeniach i rozprawach sądowych należy się prokuratorowi miejsce po prawej stronie składu sądzącego.

§ 62. Na posiedzeniach niejawnych prokurator zabiera głos celem złożenia wniosków lub oświadczeń bezpośrednio po sprawozdawcy, niezależnie od prawa głosu w toku dyskusji.

Wizytacje.

§ 63. Prokurator apelacyjny lub jego zastępca winien co najmniej raz do roku, a prokurator okręgowy lub jego zastępca dwa razy do roku dokonywać wizytacji podległych mu prokuratorów. Celem wizytacji jest zbadanie toku spraw, ocena należytego ich załatwiania, usunięcie dostrzeżonych usterek, ujednostajnienie stosowania ustaw i czynności prokuratur, zapoznanie się ze stosunkami osobistymi i kwalifikacjami podległych prokuratorów.

§ 64. Z każdej wizytacji prokurator przedstawia przełożonej władzy sprawozdanie, obejmujące przedstawienie wydanych zarządzeń i wniosków co do zarządzeń, nieleżących w jego zakresie działania.

§ 65. Z każdej wizytacji więzienia (§ 11 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 czerwca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 591) sporządza prokurator krótkie sprawozdanie i składa je do akt danej prokuratury.

Prokurator przedstawia Ministerstwu Sprawiedliwości w drodze służbowej sprawozdanie o zarządzeniach, wydanych w związku z wizytacją bezpośrednio zarządowi więzienia, oraz wnioski co do zarządzeń nieleżących w jego zakresie działania.

Ponadto prokurator przedstawia Ministerstwu półroczne, a co do więzień przy sądach grodzkich roczne sprawozdania z dokonanych wizytacji.

Sprawy tajne i poufne.

§ 66. Akty w sprawach tajnych oraz korespondencję poufną w sprawach osobowych winien prokurator przechowywać pod zamknięciem w bezpiecznym i jemu tylko dostępnym miejscu.

§ 67. Prokurator winien zachować szczególną ostrożność przy wysyłaniu tajnych i poufnych akt do innych władz.

§ 68. Prokurator winien osobiście otwierać pisma, nadesłane w kopertach zamkniętych, zaopatrzonych w napis „tajne”, „poufne”, „do rąk własnych” lub w inny podobny napis, świadczący, że treść pisma ma być zachowana w tajemnicy.

Konferencje prokuratorów.

§ 69. Prokuratorzy apelacyjni przynajmniej raz do roku, okręgowi zaś przynajmniej co kwartał winni zwoływać konferencje podległych prokuratorów, celem ujednostajnienia działalności prokuratur, omówienia orzeczeń Sądu Najwyższego i rozważenia spornych zagadnień, powstałych na tle praktyki sądów i prokuratorów.

Sprawozdania wiceprokuratorów i podprokuratorów okręgowych.

§ 70. Wiceprokuratorzy i podprokuratorzy okręgowi winni składać prokuratorowi okręgowemu sprawozdania ze swych czynności w wykazach według załączonego wzoru: miesięczne — najdalej 5 dnia miesiąca, następującego po miesiącu objętym sprawozdaniem, i roczne — do dnia 15 stycznia.

Wiceprokuratorzy i podprokuratorzy podlegli kierownikowi oddziału zamiejscowego przedstawiają sprawozdania te za jego pośrednictwem.

Sprawozdania kierowników oddziałów.

§ 71. Kierownicy oddziałów zamiejscowych winni składać prokuratorowi okręgowemu sprawozdania ze swych czynności w wykazach według załączonego wzoru: miesięczne — najdalej 8 dnia następnego miesiąca i roczne — do dnia 20 stycznia.

Sprawozdania miesięczne prokuratorów okręgowych.

§ 72. Prokuratorzy okręgowi winni składać prokuratorowi apelacyjnemu: miesięczne sprawozdania według dołączonego wzoru, najdalej do 10 dnia miesiąca, następującego po miesiącu, objętym sprawozdaniem.

Wykaz winien być sporządzony według stanu z ostatniego dnia sprawozdawczego miesiąca.

Sprawozdania roczne prokuratorów okręgowych.

§ 73. Prokuratorzy okręgowi winni składać prokuratorowi apelacyjnemu do dnia 1 lutego roczny wykaz czynności za rok ubiegły według dołączonego wzoru wraz ze sprawozdaniem.

W sprawozdaniu należy umieścić zarówno spostrzeżenia, nasuwające się z porównania dat za rok sprawozdawczy z datami z lat poprzednich, jak i uwagi co do wymiaru sprawiedliwości w danym okręgu co do śledztw w szczególności i potrzeby zmian w składzie osobowym prokuratur i sądów. W sprawozdaniu można umieścić spostrzeżenia, uzasadniające potrzebę zmian w zakresie obowiązujących przepisów.

Sprawozdania roczne prokuratorów apelacyjnych.

§ 74. Prokuratorzy apelacyjni winni składać Ministrowi Sprawiedliwości najdalej dnia 31 marca roczne sprawozdania, oparte na podstawie rocznych sprawozdań prokuratorów okręgowych, oraz własnych spostrzeżeń.

Jedno sprawozdanie ma zawierać zestawienie sprawozdań podległych prokuratorów okręgowych, drugie (wzór) ma przedstawiać działalność prokuratury apelacyjnej.

W sprawozdaniach tych zamieszcza prokurator apelacyjny uwagi i spostrzeżenia w zakresie podanym w § 73 co do całego okręgu apelacyjnego, oraz wyraża opinię o podległych prokuratorach.

Sprawozdania nadzwyczajne.

§ 75. Władza przełożona może zlecić prokuratorom składanie sprawozdań, dotyczących pewnej sprawy lub spraw pewnego rodzaju.

Przepisy szczególne w tym przedmiocie zawarte są w osobnych zarządzeniach.

Czas urzędowania i ferje.

§ 76. Godziny urzędowania w prokuraturach w dnie powszednie oznacza Minister Sprawiedliwości. Urzędowanie winno być jednorazowe bez przerwy, o ile Minister Sprawiedliwości nie zezwoli na wyjątki.

O ile względy na prawidłowy tok urzędowania za tem przemawiają, może kierujący prokurator zarządzić pracę poza godzinami urzędowania.

§ 77. W niedziele i dnie ustawowo uznane za święta powszechnie (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 listopada 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 928; ustawa z dnia 18 marca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 234) normalny tok pracy ustaje, wszakże bez ujemy dla tych przepisów postępowania karnego, które wymagają niezwłocznego załatwienia pewnych czynności.

Dla tych wypadków należy ustalić kolejność dyżurów prokuratorów.

W tymże celu mogą być w miarę potrzeby ustanowione dyżury poza godzinami urzędowania w dnie powszednie.

Dyżury sekretarzy, urzędników kancelaryjnych i woźnych oznaczy kierujący prokurator.

§ 78. Jeżeli posiedzenie sądowe przeciąga się poza godziny urzędowania, w sekretarjacie prokuratury winien pozostać aż do końca posiedzenia, — o ile kierujący prokurator nie zarządzi inaczej — jeden z urzędników, wyznaczony przez kierownika sekretariatu.

§ 79. Kierujący prokurator oznacza godziny przyjęć u siebie.

§ 80. O godzinach urzędowania i przyjęć należy podać do wiadomości powszechnej przez umieszczenie odnośnych informacji na tablicy informacyjnej (§§ 296, 297 reg. og.) oraz na drzwiach wejściowych właściwych pomieszczeń.

§ 81. W wypadkach pilnych należy przyjąć interesanta poza godzinami przyjęć.

§ 82. Terminy wycieczki dla prokuratorów oraz urlopy wycieczkowe dla urzędników sekretariatu, tudzież niższych funkcjonariuszów, należy oznaczać w okresie od piętnastego czerwca do piętnastego września.

Odstąpienie od tej zasady dopuszczalne jest tylko w wypadkach wyjątkowych.

§ 83. Również należy odstąpić od zasady, zawartej w § 82, na skutek zarządzenia Ministra Sprawiedliwości w razie zawieszenia wycieczek.

W tym wypadku wyznaczony termin wycieczki ulega niezwłocznemu odwołaniu, a rozpoczęty — przerwaniu.

§ 84. Powołanie na ćwiczenia wojskowe i spowodowana tem przerwa w urzędowaniu nie pozbawiają prawa do korzystania z wycieczki.

§ 85. Przed wyznaczeniem terminów wycieczki należy w drodze ogólnej zwrócić się do prokuratorów o podanie czasu, od którego chcą korzystać z wycieczki.

Można również takie zapytanie skierować do urzędników.

§ 86. Nie jest zabronione wyznaczenie wycieczki w dwóch terminach na wniosek osoby zainteresowanej, o ile nie zachodzą przeszkody natury służbowej, pod warunkiem wszakże, by ogólny czas wycieczki nie przekroczył normy ustawowej.

Zamieszkanie i doręczenia w sprawach służbowych.

§ 87. Prokurator przy objęciu stanowiska obowiązany jest podać kierującemu prokuratorowi dokładny adres swego zamieszkania.

O każdej zmianie adresu winien zawiadomić tymże trybem niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu trzech dni.

§ 88. Zezwolenia na zamieszkanie poza siedzibą prokuratury udziela prokuratorom prokurator sądu apelacyjnego, po uprzednim uzyskaniu zgody Ministra Sprawiedliwości.

§ 89. Kierujący prokurator obowiązany jest mieszkać w siedzibie prokuratury, a za zezwoleniem Ministra Sprawiedliwości może mieszkać w miejscowości, będącej wprawdzie oddzielną jednostką administracyjną, lecz stanowiącej z miejscowością, będącą siedzibą prokuratury, jedno terytorjum zamieszkałe (osiedle).

§ 90. Prokurator, korzystający z wycieczki lub zwolnienia od zajęć, winien zawiadamiać kierującego prokuratora o miejscu swego pobytu.

§ 91. Piśmienne zarządzenia i orzeczenia administracyjne w sprawach służbowych winny być doręczone prokuratorom za piśmiennym potwierdzeniem odbioru z oznaczeniem daty odbioru.

§ 92. Doręczenie winno być dokonane do rąk prokuratora.

W mieszkaniu prokuratora doręczenie może być dokonane do rąk jednego z dorosłych domowników.

Jeżeli się okaże, że prokurator nie przebywa pod wskazanym adresem swego zamieszkania, albo jeżeli odmówiono przyjęcia pisma lub potwierdzenia jego odbioru, pismo, które ma być doręczone, składa się w miejscu urzędowania prokuratora w sekretarjacie prokuratury, z zaznaczeniem daty złożenia.

Przez złożenie w ten sposób pisma, doręczenie poczytuje się za skuteczne.

Jeżeli doręczenie ma być skuteczne w czasie, gdy prokurator korzysta z wycieczki

lub zwolnienia od zajęć, pisma należy przesyłać pod wskazanym adresem pobytu listem poleconym za zwrotnym poświadczeniem odbioru.

W razie niedoręczenia pismo składa się w sekretarjacie prokuratury. Za datę doręczenia uważa się w tych wypadkach datę doręczenia wskazaną w poświadczeniu odbioru, lub datę dnia następnego po upływie terminu wypoczynku lub zwolnienia od zajęć.

§ 93. Potwierdzenie odbioru (dowody doręczenia, dowody złożenia w sekretarjacie, zwrotne pocztowe poświadczenie odbioru) winno być przechowywane przez władzę, która doręczenie zarządziła.

§ 94. Zarządzenia i orzeczenia władzy pośrednio przełożonej, komunikowane prokuratorom przez władzę bezpośrednio przełożoną, winny być doręczane w brzmieniu, podanem przez władzę pośrednio przełożoną, bez zmian w ich treści.

W zarządzeniach i orzeczeniach, które nie ulegają zaskarżeniu w toku instancyj administracyjnych, należy o tem uczynić wzmiankę. W innych wypadkach należy wskazać tryb i termin zaskarżenia.

§ 95. Pisma w sprawach służbowych o charakterze osobistym przesyła się w listach zamkniętych.

§ 96. Do urzędników mają zastosowanie ogólne przepisy dotyczące urzędników państwowych.

Część szczególna.

Ściganie przestępstw.

§ 97. Prokurator jest obowiązany wszcząć postępowanie karne z powodu przestępstw ściganych z urzędu, o których go zawiadomiono, lub które w inny sposób doszły do jego wiadomości.

§ 98. W wypadkach ważnych winien prokurator bezzwłocznie po otrzymaniu wiadomości, udać się na miejsce, przeprowadzić lub zarządzić dochodzenie i wydać wszelkie potrzebne polecenia.

§ 99. Prokurator winien wyznaczyć wiceprokuratora, podprokuratora, asesora sądowego lub aplikanta sądowego albo urzędnika sekretarjatu, który w godzinach urzędowych przyjmować będzie ustne zawiadomienia o przestępstwach.

Zawiadomienia, zażalenia i prośby, niecierpiące zwłoki, mają być przyjmowane bez ograniczenia co do godzin urzędowych.

Przy spisywaniu zawiadomienia ustnego, należy uprzedzić strony o skutkach fałszywego oskarżenia i umieścić to w spisany protokół, który winien być stronie odczytany i przez nią podpisany.

Jeżeli treść zawiadomienia nie wskazuje na popełnienie przestępstwa albo przestępstwo ulega ukaraniu przez władze administracyjne, należy o tem donoszącego uprzedzić, lecz na żądanie zawiadomienia przyjąć, poczem prokurator poweźmie postanowienie co do dalszego postępowania (art. 245, 246).

§ 100. Prokurator winien baczyć na to, aby dobre imię osoby, przeciw której oskarżenie zostało wniesione bezimiennie, lub przez człowieka złej sławy, nie było bez potrzeby narażone.

Pomoc zbrojna.

§ 101. O pomoc zbrojną wojskową zwracać się mają prawo, przestrzegając przepisów §§ 18 — 24 reg. kar., kierownicy prokuratur apelacyjnych i okręgowych, oraz oddziałów zamiejscowych, a w wypadku przewidzianym w § 19 ust. ost. reg. kar. każdy prokurator (§ 6 ust. 1).

Dochodzenie prokuratorskie.

§ 102. Prokurator winien przeprowadzić bezpośrednio dochodzenie, gdy nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia śledztwa (art. 260 lit. a, 261 lit. a), a doniosłość lub rodzaj sprawy, albo szczególniejsza trudność w ocenie poszlak lub wiarygodności sprzecznych zeznań uzasadniają potrzebę bezpośrednich dochodzeń prokuratorskich.

§ 103. O wszczęciu i umorzeniu dochodzenia, przeciw osobom wymienionym w art. 6 (w §§ 53 — 68 reg. kar.) prokuratura zawiadamia właściwą władzę.

§ 104. Z przebiegu dochodzenia sporządza się w zasadzie zapiski. Zapiski dochodzenia winny podawać w porządku chronologicznym przebieg i treść czynności przeprowadzonych w toku dochodzeń, wyniki tychże, a w razie potrzeby, nasuwające się wnioski i podejrzenia.

Z uprawnień określonych § 20 przep. wpraw. k. p. k. należy korzystać tylko w miarę rzeczywistej potrzeby. Świadka wolno przesłuchiwać pod przysięgą tylko wówczas, gdy zeznanie jego ma doniosłe znaczenie a zachodzi obawa, że świadek nie będzie mógł stawić się na rozprawę główną, bądź że bez przysięgi nie powie prawdy (art. 251 lit. c lub d).

Prokurator może zarządzić badanie stanu umysłowego podejrzanego (art. 251 lit. e) tylko wyjątkowo celem uniknięcia zwłoki, gdy stwierdzone okoliczności uzasadniają przypuszczenie wypadku nieskomplikowanego.

§ 105. Jeżeli zachodzi potrzeba dokonania w toku dochodzenia czynności poza okręgiem sądu okręgowego, prokurator zwraca się do prokuratora, w którego okręgu czynność ma być spełniona, chyba że okoliczności uzasadniają potrzebę osobistego wykonania czynności przez prokuratora prowadzącego dochodzenie; prokurator ten zawiadamia w miarę możliwości prokuratora, w którego okręgu czynność ma wykonać.

Powyższy przepis ma również zastosowanie, jeżeli czynność ma być dokonana w rejonie prokuratora, mającego siedzibę w innej miejscowości niż prokurator prowadzący dochodzenie.

Na wykonanie czynności w okręgu prokuratora innego sądu okręgowego wiceprokurator, podprokurator i asesor sądowy winien uzyskać zezwolenie swego przełożonego (kierownika oddziału zamiejscowego).

§ 106. W wypadkach gdy według ustawy wniosek można złożyć bądź sędziemu śledczemu bądź sądowi grodzkiemu, prokurator składa go w zasadzie sędziemu śledczemu (§ 44 reg. kar.).

Wniosek składa się sądowi grodzkiemu tylko wówczas, jeżeli to jest celowe ze względu, że zwłoka grozi niebezpieczeństwem przekroczenia usta-

wowego terminu lub utrudnieniem dochodzenia, albo ze względu, że czynność ma być spełniona, zatrzymany przebywa, lub czyn został popełniony w okręgu sądu grodzkiego, w którym niema siedziby sędziego śledczego.

Sądowi grodzkiemu składa się wniosek także wówczas, gdy dochodzenie dotyczy sprawy, w której orzekanie należy do właściwości sądu grodzkiego.

§ 107. O zastosowanie w toku dochodzeń środków zapobiegawczych z art. 173 lub 187 prokurator składa wniosek sędziemu śledczemu lub sądowi grodzkiemu właściwemu do zarządzenia aresztu tymczasowego (art. 171 — § 104).

§ 108. Prokurator winien w toku dochodzenia, prowadzonego bezpośrednio lub za pośrednictwem policji przeciwko osobie tymczasowo aresztowanej, czuwać nad tem, czy nie ustały przyczyny, dla których aresztowanie nastąpiło (art. 170).

§ 109. Przed upływem terminów przewidzianych w art. 171 prokurator zawiadamia sędziego śledczego lub sąd grodzki, który zarządził tymczasowe aresztowanie, o wszczęciu śledztwa lub wniesieniu aktu oskarżenia, albo składa wniosek o przedłużeniu aresztu, o ile to jest jeszcze dopuszczalne w myśl art. 171 § 2.

Zawiadomienie należy wysłać z takim obliczeniem czasu, aby sędzia otrzymał je na trzy dni przed upływem terminu. W razie koniecznym zawiadomienie winno nastąpić telegraficznie, telefonicznie, przez umyślnego posłańca.

§ 110. Przedmioty, które w toku dochodzenia prokuratorskiego należy przechować, w szczególności dowody rzeczowe, przedmioty uzyskane przez przestępstwo lub ulegające konfiskacie, będą przechowywane w sposób określony § 227 reg. kar., zatem w biurze podawczo - wykonawczem sądu okręgowego (§ 236 reg. kar.) z odpowiednim zachowaniem przepisów obowiązujących co do przechowania takich przedmiotów, pozostających w rozporządzeniu sądu (sędziego śledczego) (w §§ 228 — 241 reg. kar.). W razie wszczęcia postępowania sądowego prokurator przekazuje przedmiot do rozporządzenia sądu (sędziego śledczego).

Prokurator mający siedzibę poza siedzibą sądu okręgowego przechowuje takie przedmioty na zasadach przewidzianych w § 234 reg. kar. w sądzie grodzkim (§ 236 ust. 1 reg. kar.).

Prokuratorzy urzędujący w budynkach odległych od biura podawczo - wykonawczego danego sądu mogą bądź mieć oddzielne urządzenia dla przechowania przedmiotów, pozostających w związku z postępowaniem karnem (art. 229 reg. kar.), bądź korzystać na zasadach ustępu 1 niniejszego paragrafu z takichże urządzeń u sędziów śledczych urzędujących w tym samym budynku (§§ 235 i 236 ust. 2 reg. kar.). Zarządzenia w tym względzie wydają w porozumieniu prokurator i prezes sądu okręgowego.

Dochodzenie policyjne.

§ 111. Prokurator przeprowadza dochodzenie w zasadzie za pośrednictwem policji państwowej.

§ 112. Prokurator po otrzymaniu zawiadomienia o przestępstwie poleca właściwym organom policji państwowej przeprowadzenie dochodzenia ce-

lem ustalenia istoty przestępstwa, osoby sprawcy i dowodów winy; może też dodać szczególne polecenia, które uzna za niezbędne.

§ 113. Jeżeli zawiadomienie o przestępstwie pochodzi już od policji, prokurator zlecając policji przeprowadzenie dochodzenia zwraca jej zapiski, zawierające opis czynności dokonanych celem zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa (art. 241 § 1 i 242), dodając szczegółowe polecenia wskazane stanem sprawy widocznym z zapisków. To samo ma zastosowanie do dodatkowego zawiadomienia policyjnego, zawierającego zapiski, które odnoszą się do dalszych czynności zmierzających ku zabezpieczeniu śladów i dowodów przestępstwa.

§ 114. Prokurator może w toku dochodzenia zlecić policji państwowej dokonanie poszczególnych czynności sądowych.

Polecenie winno zgodnie z art. 20 § 2 przep. wpraw. k. p. k. szczegółowo wymieniać te czynności (np. przesłuchać świadków A. i B.) lub określać ich zakres (np. przesłuchać wszystkich świadków obecnych przy pobiciu pokrzywdzonego B.). W osobnym poleceniu należy zamieścić inne zarządzenia i wskazówki, a więc co do pierwszeństwa dochodzenia (art. 7 ust. 2 rozp. o P. P. z 6 marca 1928 r. — Dz. U. R. P. Nr. 28 poz. 257), w jakim wypadku, w jakim porządku i z zachowaniem jakich środków ostrożności czynności mają być przedsięwzięte, również w miarę potrzeby należy udzielić objaśnień co do trybu postępowania.

Przepis § 104 ust. 2 i 3 ma tu odpowiednie zastosowanie.

Przesłuchanie podejrzanego (art. 251 lit. a) winno być wykonane w zasadzie przez sąd lub prokuratora.

Przesłuchanie świadka pod przysięgą z powodu obawy, że bez przysięgi nie powie prawdy (art. 251 lit. d), można zlecić policji państwowej jedynie w wypadkach niecierpiących zwłoki.

§ 115. Przepisy §§ 106, 107, 110 mają odpowiednie zastosowanie w dochodzeniach prowadzonych przez policję. Osobne przepisy określają sposób przechowania przez policję państwową przedmiotów pomniejszej wartości lub mniejszego dla sprawy znaczenia.

Wykonanie przepisu § 109 należy do prokuratora.

Zawiadomienia wymienione w § 103 należą do prokuratora.

§ 116. W zakresie wydawania policji państwowej poleceń na zasadzie art. 20 przep. wpraw. k. p. k. należy baczyć, w jakim stopniu organa policji państwowej danego rejonu są wyszkolone do spełnienia tych zadań. W tym celu wiceprokuratorzy i podprokuratorzy winni zaznajamiać się z kwalifikacjami poszczególnych funkcjonarjuszów policji państwowej na podstawie akt policyjnych dochodzeń, relacji komendantów policji państwowej i osobistego komunikowania się z poszczególnymi funkcjonarjuszami.

§ 117. W miarę potrzeby prokurator udziela komendantom policji państwowej lub poszczególnym funkcjonarjuszom policji państwowej ustnych poleceń zapewniających należyte przeprowadzenie dochodzenia.

§ 118. Prokurator może przeprowadzić dochodzenie za pośrednictwem innych organów policyjnych niż policja państwowa (art. 42 przep. wpraw. k. p. k.), jeżeli przestępstwo popełniono w zakresie, w którym do tych organów należy utrzymanie spokoju, bezpieczeństwa lub porządku publicznego albo dochodzenie przestępstw.

Organom tym należy zlecać przeprowadzenie dochodzeń tylko wówczas, gdy istnieje pewność, że są zdolne spełnić należycie poruczone im zadanie; wydanie zleceń na zasadzie art. 20 przep. wpraw. k. p. k. nie jest dopuszczalne.

§ 119. W wypadkach przewidzianych w art. 119 i 122 ust. 4 rozporządzenia o policji państwowej kierownik prokuratury (oddziału) zawiadamia o tem w drodze służbowej prokuratora sądu apelacyjnego, przedstawiając szczegółowo fakt uzasadniający wniosek o ukaranie funkcjonarjusza policji państwowej w drodze sądowej. Żądanie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego (art. 117 rozp. o P. P.) może przedstawić prokurator sądu apelacyjnego lub okręgowego. Do ostrzeżenia przewidzianego w art. 117 rozp. o P. P. jest uprawniony także każdy wiceprokurator i podprokurator.

Wniosek o zlecenie śledztwa wyznaczonemu sędziemu śledczemu lub sądowi grodzkiemu.

§ 120. Prokurator winien złożyć wniosek o wyznaczenie sędziego śledczego (art. 258 § 1) w tych wypadkach, gdy doniosłość sprawy uzasadnia poruczenie jej, z pominięciem przyjętego podziału czynności, sędziemu szczególnie uzdolnionemu ze względu na rodzaj sprawy lub wyraźnie wskazanemu.

§ 121. Prokurator winien złożyć wniosek o zlecenie śledztwa sądowi grodzkiemu, jeżeli ze względu na miejsce zamieszkania świadków lub podejrzanych albo ze względu na miejsce, gdzie znajdują się dowody rzeczowe, zarządzenie takie przyczyni się do przyspieszenia postępowania albo zmniejszenia jego kosztów a szczególnie względy nie przemawiają za skierowaniem sprawy do sędziego śledczego.

Obecność przy czynnościach śledczych.

§ 122. Prokurator winien być obecny przy czynnościach śledczych (art. 268 § 1) w wypadkach ważnych, zwłaszcza wtedy, gdy sędzia śledczy dopuścił do obecności obrońcę oskarżonego, albo gdy prokurator po zbadaniu akt śledztwa, złożył wniosek o jego uzupełnienie przez podjęcie dalszych czynności śledczych lub uzupełnienie czynności już przeprowadzonych, a od dokładnego wykonania wniosku tego zależy dalszy los sprawy.

§ 123. Prokurator winien o ile możności oznajmić już przy składaniu wniosku o wszczęcie śledztwa, czy ma zamiar być obecny przy czynnościach śledczych i przy jakich.

§ 124. Asesor sądowy (art. 260 § 2 u. s. p.) może być obecny przy czynnościach śledczych jedynie na polecenie przełożonego prokuratora.

Wniosek o uzupełnienie śledztwa.

§ 125. Prokurator składa wniosek o uzupełnienie śledztwa w kierunku ściśle oznaczonym, jeżeli okaże się potrzeba podjęcia dalszych czynności śled-

czych lub uzupełnienia czynności już przeprowadzonych, Wnioskiem należy objąć całokształt uzupełnień potrzebnych według stanu sprawy w chwili składania wniosku.

§ 126. Prokurator czuwa nad tem, składając bezpośrednio sędziemu śledczemu odpowiednie wnioski, aby śledztwo, wszczęte na zasadzie art. 260 lub 261 k. p. k., objęło wszystkich oskarżonych i wszystkie przestępstwa zgodnie z art. 27 i 28 k. p. k., o ile nie nastąpi wyłączenie w myśl art. 29 k. p. k.

Prokurator może jednak w toku śledztwa przeprowadzić dochodzenie bezpośrednio lub za pośrednictwem policji także co do przestępstwa objętego śledztwem, o czem winien zawiadomić uprzednio sędziego śledczego, a następnie przesłać mu zapiski dochodzenia; w tym wypadku czynności mające moc czynności sądowych będzie dokonywał tylko pod warunkami art. 254 k. p. k.

§ 127. Prokurator winien możliwie często przeglądać akta śledztwa lub porozumiewać się bezpośrednio z sędzią śledczym i już w toku śledztwa składać odpowiednie wnioski, celem uniknięcia potrzeby uzupełniania śledztwa.

Umorzenie dochodzenia i wniosek o umorzenie śledztwa.

§ 128. Prokurator winien zaznaczyć treściwie w aktach dochodzenia powody, które go skłoniły do umorzenia dochodzenia, w dzienniku zaś sprawy — powody złożenia wniosku o umorzenie śledztwa lub wyrażenia swej zgody na nie.

§ 129. Jeżeli po umorzeniu dochodzenia (art. 246 § 2 lit. a) pokrzywdzony pismo o zezwolenie na popieranie oskarżenia (art. 70) złoży prokuratorowi okręgowemu, ten prześle je bezzwłocznie prokuratorowi apelacyjnemu tak, aby jeżeli to jeszcze możliwe, uniknąć przekroczenia terminu zawitego. Akta sprawy i sprawozdanie wyjaśniające należy dołączyć lub przesłać dodatkowo.

Przekazanie sprawy.

§ 130. Prokurator winien, umarzając dochodzenie w swym zakresie (art. 246), przekazać sprawę właściwej władzy co do czynu karalnego, nie podlegającego orzecznictwu sądów powszechnych. W szczególności dotyczy to także spraw, do których mają zastosowanie przepisy art. 618. O przekazaniu należy uczynić wzmiankę w zawiadomieniu przewidzianem w art. 246 § 2.

Akt oskarżenia.

§ 131. Uzasadnienie aktu oskarżenia winno podać jasne i rzeczowe przedstawienie faktycznej i prawnej strony sprawy, w miarę potrzeby historyczny przebieg zdarzeń, stanowiących istotę przestępstwa, wymienić dowody winy oskarżonego, podstawy prawne przyjętej kwalifikacji, streścić tłumaczenie się oskarżonego i ocenić wartość dowodów.

§ 132. Na marginesach aktu oskarżenia należy oznaczać karty akt sprawy, celem umożliwienia sprawdzenia okoliczności, przytoczonych w akcie oskarżenia.

§ 133. Do aktu oskarżenia złożonego sądowi okręgowemu, należy dołączyć tyle odpisów, ilu jest oskarżonych; co do oskarżonych zaś urzędników publicznych, duchownych lub zakonników — po dwa egzemplarze. W aktach prokuratorskich należy pozostawić co najmniej jeden odpis aktu oskarżenia.

§ 134. Prokurator zawiadamia sędziego śledczego o wniesieniu aktu oskarżenia do sądu okręgowego lub grodzkiego (art. 277) w sprawie, w której toczyło się śledztwo (§ 152 ust. 2 reg. kar.). Akta sprawy prokurator dołącza do aktu oskarżenia.

Również składając akt oskarżenia przeciw niektórym oskarżonym, a wniosek o umorzenie śledztwa co do innych oskarżonych lub co do niektórych czynów, objętych tem samem śledztwem, prokurator kieruje akt oskarżenia z aktami sprawy do sądu okręgowego lub grodzkiego, do sędziego śledczego zaś — oddzielnem pismem zawiadomienie o tem i wniosek o umorzenie (§ 152 ust. 3 reg. kar.).

Popieranie oskarżenia na rozprawie.

§ 135. Prokurator, opierając się na otrzymanej liście spraw (art. 294), wyznacza przedstawicieli prokuratury do rozpraw o ile możności na miesiąc zgóry.

§ 136. W sprawach szczególnie ważnych lub zawiłych, winni w miarę możności na rozprawie występować prokuratorzy, którzy daną sprawę opracowali.

Prokurator apelacyjny może w takich sprawach poruczyć popieranie oskarżenia na rozprawie apelacyjnej członkowi prokuratury okręgowej, a zwłaszcza temu, który w danej sprawie występował w sądzie okręgowym na rozprawie głównej.

§ 137. Przełożona władza może ze względu na objętość i różnorodność materiału poruczyć popieranie oskarżenia na rozprawie kilku prokuratorom.

Popieranie oskarżenia na rozprawie w sądzie grodzkim.

§ 138. Prokurator wnosząc akt oskarżenia do sądu grodzkiego może oznajmić, czy zastrzeża sobie popieranie oskarżenia przed sądem grodzkim, w zależności od tego, czy uważa za celowe, aby oskarżenie popierał przedstawiciel prokuratury okręgowej, czy tylko wymienione w art. 56 lit. a), b) organy publicznego oskarżenia (§ 155 reg. kar.).

Brak oświadczenia prokuratora w powyższym kierunku oznacza, że sąd ma zawiadomić o rozprawie policję państwową, a organ administracji (art. 56 § 1 lit. b) wówczas, jeżeli zawiadomienie o przestępstwie pochodzi od tego organu lub organ ten przeprowadził dochodzenie. Jeżeli jednak przy sądzie grodzkim jest ustanowiony podprokurator okręgowy (art. 233 § 2 u. s. p.) lub rzecznik prokuratury (art. 281 u. s. p.) sąd zawiadamia zawsze tylko tych przedstawicieli prokuratury (art. 56 § 2 k. p. k., § 156 — 160 reg. kar.).

§ 139. W sprawach ważniejszych prokurator udziela policji lub organom administracji poleceń i wskazówek co do popierania oskarżenia w sądzie grodzkim na rozprawie, co do założenia środków odwoławczych i t. p.

Wykonanie wyroku.

§ 140. Wyrok należy wykonać w zasadzie natychmiast po uprawomocnieniu się.

Przepisy szczególne postanawiają w jakich wypadkach wyrok można wykonać przed jego uprawomocnieniem się, a w jakich wypadkach dopiero po ziszczeniu się dalszych warunków wykonalności.

§ 141. Prokurator, zarządzając wykonanie wyroku na tymczasowo aresztowanym skazanym na karę pozbawienia wolności winien odpis sentencji wyroku (§ 166 reg. kar.) przesłać naczelnikowi właściwego więzienia z zawiadomieniem o dniu, w którym skazanego należy zwolnić.

§ 142. Jeżeli kara pozbawienia wolności nie przewyższa trzech miesięcy, skazanego pozostającego na wolności należy wezwać, aby w określonym terminie stawił się w wyznaczonym więzieniu. Odpis wezwania wraz z sentencją wyroku należy przesłać zarządowi więzienia z poleceniem zawiadomienia prokuratora o dniu rozpoczęcia kary przez skazanego oraz o dniu mającego nastąpić zwolnienia. Prokurator sprawdzi, czy czas trwania kary obliczono należycie. Skazanego, który nie zastosuje się do wezwania, prokurator poleci sprowadzić do więzienia przez policję państwową.

Jeżeli kara pozbawienia wolności przewyższa trzy miesiące, prokurator może — stosownie do uznania — postąpić w myśl ustępu poprzedniego lub polecić bezzwłoczne sprowadzenie skazanego do więzienia przez policję państwową, przesyłając równocześnie sentencję wyroku zarządowi więzienia.

Prokurator winien, bez uprzedniego wezwania, zarządzić sprowadzenie skazanego do więzienia, gdy zachodzi obawa, że uchyli się od wykonania kary.

§ 143. W razie zawiadomienia przez zarząd więzienia, że skazany nie stawił się w terminie celem odbycia kary, prokurator zarządzi przymusowe sprowadzenie skazanego.

Odroczenie i przerwa wykonania kary.

§ 144. Przy rozpatrywaniu prośby o odroczenie wykonania kary pozbawienia wolności lub o jej przerwę, prokurator rozważy czy mimo istnienia warunków ustawowych prośba zasługuje na uwzględnienie z uwagi na rodzaj popełnionego przestępstwa, okres nieodbytej kary oraz zachowanie się skazanego na wolności i w więzieniu. Odroczenia i przerwy kary nie należy udzielać recydywistom w cięższych wypadkach recydywy, oraz przestępcom zawodowym i nałogowym.

Odroczenia i przerwy kary należy odmówić, jeżeli jest wątpliwe, czy zabezpieczenia przewidziane artykułem 541 zapobiegają dostatecznie uchyleniu się skazanego od wykonania kary.

§ 145. Jeżeli prokurator zamierza zezwolić na odroczenie lub przerwę kary pozbawienia wolności, orzeczonej w wymiarze ponad lat trzy, a względy na bezpieczeństwo publiczne okręgu, w którym skazany po zwolnieniu ma przebywać, przemawiają przeciw udzieleniu pozwolenia, winien przed decyzją przedstawić sprawę władzy przełożonej.

O wyjaśnienie co do bezpieczeństwa publicznego, winien prokurator — poza wypadkami nagłymi —

zwrócić się do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

§ 146. Prokurator przesyła zarządzenie swoje co do przerwy kary naczelnikowi więzienia, z poleceniem wykonania i zawiadomienia policji państwowej rejonu, w którym zwolniony ma zamiar zamieszkać.

Uzależniając odroczenie lub przerwę kary od zobowiązania się skazanego do pobytu w oznaczonej miejscowości lub okręgu, prokurator zawiadamia o tem właściwe komendy policji państwowej z poleceniem bezwzględnego aresztowania skazanego i sprowadzenia go do więzienia w wypadku stwierdzonego naruszenia wspomnianego zobowiązania.

§ 147. Prokurator poleci naczelnikowi więzienia, by po upływie czasu przerwy, o ile skazany w ciągu trzech dni po upływie tego czasu nie złoży się dobrowolnie, zawiadomił o tem prokuratora, który wyda odpowiednie zarządzenia.

§ 148. Ograniczenia zawarte w §§ 144 i 145 nie mają zastosowania do odroczenia wykonania kary na zasadzie art. 538.

Wznowienie postępowania.

§ 149. Wniosek o wznowienie postępowania w sprawach, należących do właściwości sądu grodzkiego, winien prokurator okręgowy przedstawić prokuratorowi apelacyjnemu, w innych zaś sprawach — pierwszemu prokuratorowi Sądu Najwyższego za pośrednictwem prokuratora apelacyjnego.

§ 150. Wniosek o wznowienie postępowania winien wskazywać okoliczności, uzasadniające podanie wniosku; prokurator może przeprowadzić w tym celu dochodzenie, którego akta dołączy do wniosku. W dochodzeniu tem przepis art. 20 przep. wpraw. k. p. k. nie ma zastosowania.

§ 151. Do wniosku o wznowienie postępowania — należy dołączyć zażądane w tym celu akta sądowe.

§ 152. Jeżeli prokurator otrzyma od sądu wniosek o wznowienie postępowania, podany przez oskarżonego lub inne osoby wymienione w art. 580 § 1, winien postąpić w sposób przewidziany w §§ 149, 151, dołączając swoją opinię, w miarę uznania po przeprowadzeniu dochodzenia.

Kasacja według art. 521 k. p. k.

§ 153. Przepisy §§ 149 — 152 mają odpowiednie zastosowanie w wypadkach podań o założenie kasacji według art. 521 k. p. k.

Prokurator apelacyjny może nie nadać sprawie dalszego biegu, jeżeli brak podstaw do założenia kasacji, chyba że prokurator Sądu Najwyższego zażądał przedstawienia akt sprawy z opinią.

Sprawy aresztowanych i inne sprawy pilne.

§ 154. Sprawy dotyczące osób aresztowanych i inne sprawy pilne, winny być załatwiane ze szczególnym pośpiechem.

Nagłość sprawy należy zaznaczyć zarówno na akcie, jak i na dzienniku sprawy, w sposób widoczny.

§ 155. Przełożony prokurator winien być zawiadomiony o niemożności załatwienia sprawy w terminie, przepisany w kodeksie postępowania karnego z wyjaśnieniem przyczyny zwłoki.

Pisma osób aresztowanych.

§ 156. Prokurator winien:

- a) kierować według właściwości pisma więźniów, choćby adresowane mylnie;
- b) nie doręczać pism, lekceważących ustawy, uwłaczających Państwu, władzom, osobom urzędowym albo mogących ujemnie wpłynąć na przebieg dochodzenia i śledztwa;
- c) przedstawiać bez biegu pisma obywateli polskich do władz obcych o opiekę i ochronę przed zarządzeniami władz polskich, tudzież także pisma obywateli obcych do władz obcych nieojczystych obywatela;
- d) kierować do decyzji Ministerstwa Sprawiedliwości pisma adresowane do władz obcych, o ile nie należy z nimi postąpić w myśl przepisów pod lit. b), c).

§ 157. Prokurator winien do podań osób aresztowanych, składanych na imię Prezydenta Rzeczypospolitej albo przesyłanych do władz przełożonych lub do instancji sądowych dołączyć pismo wyjaśniające.

Biurowość.

Zasady ogólne.

§ 158. Biurowość w kancelariach prokuratorów określa niniejszy regulamin w ogólnych zasadach.

Szczegóły organizacji biurowej ustala według swego uznania prokurator.

§ 159. Na każdym nadchodzącym piśmie urzędnik sekretarjatu czyni ręcznie albo przy pomocy odpowiedniego stempla adnotację, zwaną prezentacją, zawierającą nazwę prokuratury (oddziału zamiejscowego), datę otrzymania pisma i liczbę załączników.

§ 160. Otrzymane w sekretarjacie pisma dołącza się do właściwych akt lub zeszytów, względnie zakłada się na skutek tych pism nowe akta i wciąga się do właściwego repertorium i skorowidza.

Nowych akt nie zakłada się, jeżeli pismo po załatwieniu ma być zwrócone.

§ 161. Wszelkie pisma, które odnoszą się do tej samej sprawy, łączy się razem w porządku chronologicznym. Tworzą one akta.

§ 162. Każde akta winny być umieszczone w oddzielnej okładce, oznaczonej sygnaturą, stosownie do odpowiedniego repertorium.

Okładki akt, zawierających dochodzenie, będą koloru kawowego, okładki innych akt koloru niebieskiego.

§ 163. Sygnatura akt składa się z oznaczenia zapomocą odpowiedniej litery repertorium, do którego sprawa należy, oznaczenia numeru porządkowego sprawy według repertorium i roku założenia akt. Sygnatura akt prokuratora rejonowego składa się nadto z oznaczenia rejonu cyfrą rzymską, umieszczoną przed literą repertorium.

W razie przeniesienia sprawy do innego repertorium, należy dawną sygnaturę przekreślić czerwonym atramentem, a wpisać pod spodem nową sygnaturę.

Dawna, przekreślona sygnatura winna być czytelna.

§ 164. Każde akta winny być zeszyte, a karty w aktach numerowane.

Dołączone do akt poszczególne pisma należy opatrzyć sygnaturą.

§ 165. Wydawane na podstawie akt odpisy, wypisy, zaświadczenia i t. p. należy oznaczać odpowiednią sygnaturą oraz datą wydania.

W nagłówkach pism wysyłanych do urzędów należy podawać przedmiot sprawy t. j. streszczenie pisma, zwłaszcza w pismach dotyczących spraw objętych poprzednim pismem.

W odpowiedzi na pisma należy podawać datę i sygnaturę tych pism.

§ 166. Akta układa się w szafach rocznikami według repertoriów.

§ 167. Do akt i zeszytów doszywa się na pierwszym miejscu kartę przeglądową, na której zapisuje się kolejno wszystkie pisma do akt dołączone oraz niezbędne zapiski.

§ 168. Jeżeli zawartość akt dojdzie do dwustu kart, należy założyć tom następny, zaznaczając to na okładkach.

Numerację kart w następnych tomach prowadzi się dalszym ciągiem.

Na okładce każdego tomu wypisane będą wszystkie sygnatury.

§ 169. Od obowiązku umieszczania w okładce (§ 162) i szycia akt (§ 164) oraz dołączania karty przeglądowej (§ 167) można odstąpić, jeżeli akta zawierają nie więcej jak kilka kart i nie zachodzi obawa, że skutkiem zaniechania zeszywania ulegną zniszczeniu lub zagubieniu.

Stosuje się to zwłaszcza wówczas, gdy akta składają się jedynie z zawiadomienia o przestępstwie, z zapisków dochodzenia najwyższej dwuarkuszowych i dowodów doręczenia.

Przepisu powyższego nie stosuje się, gdy akta przesyła się innej prokuraturze, sądowi lub innej władzy.

§ 170. Przy przesyłaniu akt prokuratorskich i ważniejszych dokumentów pocztą, należy je nadać jako przesyłki polecane za zwrotnym poświadczaniem odbioru.

§ 171. O wydaniu z akt dokumentów, odpisów, wypisów, zaświadczeń i tym podobnych pism, należy zaznaczyć z wymienieniem daty i pokwitowania w odpowiednim miejscu akt, w razie niemożności — na karcie przeglądowej.

§ 172. Wszystkie wpisy do ksiąg winny być uskuteczniane bezzwłocznie po otrzymaniu akt lub pism.

§ 173. Na okładkach akt i na pismach w sprawach, w których oskarżony lub podejrzany jest aresztowany, winien być umieszczony u góry w sposób widoczny wyraz: „Aresztowany”. Na grzbiecie okładki akt należy w tym wypadku nakleić pasek czerwony (§ 253 reg. og.).

Księgi prokuratorskie.

§ 174. W prokuraturze prowadzi się następujące księgi:

1) „Kp” — repertorium oskarżeń (wzór) u prokuratora okręgowego;

2) „U” — repertorium umorzeń (wzór) u prokuratora okręgowego;

3) „Ksp” — repertorium spraw karnych — skarbowych (wzór) u prokuratora okręgowego;

4) „Prp” — repertorium spraw prasowych (wzór) u prokuratora okręgowego;

5) „W” — repertorium wyroków (wzór) u prokuratora okręgowego;

6) „Ds” — repertorium dochodzeń i śledztw u prokuratora rejonowego;

7) „Kop” — repertorium karne—ogólne (wzór) u prokuratora apelacyjnego, okręgowego i rejonowego;

8) skorowidz poszukiwanych „Sps” u prokuratora okręgowego i „Spd” u rejonowego (jak wzór do § 278 pkt. 2 reg. kar.);

9) „Ap” — wykaz aresztowanych w dochodzeniu i śledztwie u prokuratora rejonowego (jak wzór do § 278 pkt. 4 reg. kar.);

10) skorowidze (jak wzór do § 278 pkt. 1 reg. kar.);

11) „E” — księga ekspedycyjna (wzór) u prokuratora apelacyjnego, okręgowego, rejonowego;

12) „T”, „Pf” — dziennik tajny i dziennik poufny (jak wzór do § 254 reg. og.) u prokuratora apelacyjnego, okręgowego i rejonowego;

13) „R” — księga rozporządzeń u prokuratora apelacyjnego i okręgowego.

§ 175. Do prowadzenia ksiąg prokuratorskich mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 268 — 340 reg. kar. ze zmianami i uzupełnieniami przewidzianymi w następujących paragrafach.

§ 176. Jeżeli prokurator rejonowy przedstawi sprawę prokuratorowi z aktem oskarżenia a częściowo z wnioskiem o umorzenie lub zawieszenie postępowania—należy ją wciągnąć do repertorium Kp.

Rybryki 4 i 6 tego repertorium służą do uwidocznienia zwyczajnego postępowania, rubryki 5 i 7 — postępowania uproszczonego.

W rybryce „Uwagi” należy ew. uwidocznienie skierowanie sprawy do sądu apelacyjnego wskutek wniosku pokrzywdzonego na zasadzie art. 70, w wypadku umorzenia dochodzenia co do niektórych oskarżonych lub co do niektórych czynów (§ 129 ust. 2).

§ 177. Jeżeli prokurator rejonowy przedstawi prokuratorowi sprawę z wnioskiem o umorzenie a częściowo o zawieszenie postępowania (art. 5, 188 k. p. k.) — należy ją wciągnąć do repertorium U.

§ 178. Wszystkie sprawy należące do repertorium „Ksp” łączy się u jednego wice (pod) prokuratora, urzędującego w siedzibie prokuratora okręgowego lub zamiejscowego oddziału prokuratorskiego i prowadzi dla tych spraw jedno repertorium.

§ 179. W repertorium „W” wpisuje się każdego skazanego pod oddzielnym numerem porządkowym.

Postanowień ustalających koszty postępowania karnego (§ 176 reg. kar.) nie wpisuje się w repertorium „W” pod nowym numerem porządkowym, lecz w dalszym ciągu pozycji, zawierającej wpis odnosnego wyroku, w rubrykach 25 — 26.

W rubryce „uwagi” należy uwidocznic wezwanie do kary.

§ 180. W prokuraturach liczących nie więcej jak trzech wice (pod) prokuratorów można prowadzić dla wszystkich prokuratorów wspólne repertorium Ds.

Jeżeli w repertorium „Ds” uwidacznia się skierowanie sprawy do śledztwa, należy w rubryce „numer porządkowy” nad odpowiednim numerem ogólnym umieścić czerwonym atramentem literę „s”.

§ 181. Do repertorium „Kop” należy wpisywać korespondencję nie należącą do innych repertoriów, w szczególności także zawiadomienia o przestępstwie skierowane bezpośrednio do prokuratora apelacyjnego lub okręgowego tudzież sprawy karno-administracyjne. Prokurator okręgowy może zarządzić, aby zamiast wpisywania każdej sprawy karno-administracyjnej oddzielnie, dokonywano wpisu zbiorowego pod jednym numerem porządkowym wszystkich spraw, które wpłynęły tego samego dnia od tej samej władzy; wówczas w rubryce 4 oznacza się liczbę tych spraw, w rubryce 5 wpisuje oznaczenie „karno - administracyjne”, w rubryce 7 treść — bądź załatwienia identycznego dla wszystkich spraw (n. p. przekazano do postępowania uproszczonego) bądź ogólnie „przekazano sądowi i t. p.”.

§ 182. U prokuratora rejonowego prowadzi się „Skorowidz poszukiwanych” „Spd”, do którego wciągnąć należy nazwisko i imię oskarżonego, względem którego postępowanie zawieszono (art. 5 k. p. k.) w toku dochodzenia. § 180 ust. 1 ma tu zastosowanie.

U prokuratora okręgowego (kierownika oddziału) prowadzi się skorowidz poszukiwanych „Sps” osób skazanych, co do których nie można wykonać kary, zwłaszcza w wypadku, gdy miejsce ich pobytu jest nieznane; wpis nastąpi dopiero po zakreśleniu sprawy w repertorium „W”.

§ 183. Do dziennika tajnego należy wpisywać korespondencję, dotyczącą spraw szpiegowskich, politycznych i t. p. — oraz oznaczoną jako „tajną”.

Do dziennika poufnego należy wpisywać korespondencję, dotyczącą osób urzędowych — oraz oznaczoną jako „poufną”.

Dzienniki tajne i poufne prokuratorów apelacyjnych i okręgowych prowadzą ich sekretarze; podlegli prokuratorzy prowadzą je własnoręcznie.

§ 184. Do repertoriów „Kp” — „U” — „Ksp” — „Prp” — „Kop” należy prowadzić wspólny skorowidz, do repertoriów „Ds” i „W” — oddzielne skorowidze. Prokurator okręgowy może zarządzić prowadzenie oddzielnych skorowidzów dla poszczególnych repertoriów (§ 302 zdanie 2 reg. kar.) tudzież prowadzenie wspólnego skorowidza do repertorium „Ds” wszystkich lub niektórych wice (pod) prokuratorów. Skorowidze prowadzi się według przepisów przewidzianych w reg. og. i reg. kar. (§§ 302—305 reg. kar.).

§ 185. Sprawę w poszczególnych repertoriach **zakreśla się**, stosując odpowiednio przepisy § 324 i następných reg. kar.

§ 186. W repertorium „W” **zakreśla się** sprawę na zasadach przewidzianych w § 329 pkt. 2 i 3 reg. kar.

Gdy kary wykonać nie można, zwłaszcza gdy miejsce pobytu skazanego jest nieznane, zaznacza się to w rubryce „Uwagi” repertorium „W” a sprawę **zakreśla się**, z upływem roku, w którym stwierdzono niemożność wykonania kary.

Do przeniesienia spraw do nowego repertorium stosuje się odpowiednio przepis § 337 reg. kar. (ust. ost.) z tą zmianą, że uwidacznia się w nowym repertorium sprawy niezakreślone z ostatnich lat pięciu, przenosi się zaś tylko sprawy z lat dawniejszych.

§ 187. W repertorium „Ds” sprawę **zakreśla się** także, gdy skierowano ją do prokuratora. W razie zwrotu sprawy do uzupełnienia lub do przedstawienia ponownego wniosku, uskuteczniłone **zakreślenie** należy usunąć.

§ 188. W oddziale zamiejscowym prowadzi się z ksiąg wymienionych w § 174 te, które są konieczne ze względu na uprawnienia przyznane kierownikowi oddziału w § 47 reg. prok., stosując się do zarządzeń wydawanych przez prokuratora okręgowego.

§ 189. Księgi przewidziane dla czynności prokuratorów rejonowych będą prowadzone także u wice (pod) prokuratorów, którym są poruczone sprawy niezależnie od podziału terytorjalnego (§ 39). W tym wypadku należy uwidocznic w skorowidzu prokuratora rejonowego, gdzie sprawa się znajduje.

§ 190. Prokurator okręgowy winien prowadzić akta nadzoru prokuratorów rejonowych, urzędujących poza siedzibą sądu okręgowego lub w budynkach, nieprzyległych do mieszczącego prokuraturę sądu okręgowego.

Teczka, w której będą składane zawiadomienia, tyjące się biegu sprawy karnej, nadsyłane przez prokuratora rejonowego, łącznie z odbitką zarządzeń, wydanych przez prokuratora okręgowego oraz z aktami ukończonej sprawy, tworzą akta nadzoru.

Prokuratorzy rejonowi, o których wyżej mowa — winni przysyłać prokuratorowi okręgowemu zawiadomienia o treści doniesienia, tudzież o zarządzeniach wydawanych w toku sprawy.

Zawiadomienia winny być przysyłane prokuratorowi okręgowemu bezzwłocznie po otrzymaniu doniesienia o przestępstwie (akt dochodzenia) względnie po wydaniu zarządzeń.

§ 191. Prokurator okręgowy zarządza podział pism według zeszytów, zależnie od uznania.

Wzory sprawozdań prokuratorów

§ 192. Prokurator okręgowy, kierownik oddziału zamiejscowego i prokurator rejonowy składają sprawozdania miesięczne według załączonego wzoru.

Wzory te, po wpisaniu w odpowiednich rubrykach w miejscu słowa „miesiąc” słowa „rok” służyć mogą jako wzory sprawozdań rocznych prokuratorów okręgowych i apelacyjnych.

Sprawozdania z działalności prokuratury apelacyjnej (§ 74 ust. 2) należy sporządzić według załączonego wzoru.

§ 193. Rocznych sprawozdań nie można sporządzać drogą mechanicznego zestawienia wykazów miesięcznych; należy je traktować odrębnie i do poszczególnych rubryk wstawiać cyfry otrzymane

przez szczegółowe zestawienie właściwych pozycji repertoriów.

§ 194. Jeżeli sprawozdanie sporządza prokurator nieupoważniony do samodzielnego dokonania czynności uwidocznionych w rubrykach 8 — 13, wówczas wymienia w tych rubrykach ilość spraw, przedstawionych z odnośnym wnioskiem prokuratorowi okręgowemu (kierownikowi oddziału zamiejscowego).

§ 195. W dziale „Dochodzenia i śledztwa” w rubrykach 2 — 7 oraz 15, 16 należy umieścić cyfrę, wykazującą łącznie liczbę „dochodzeń i śledztw” w okresie sprawozdawczym, pod nią zaś w nawiasie cyfrę z dodatkiem litery „s”, wskazującą, jaka ilość z ogólnej cyfry przypada na śledztwa [np. dziesięć dochodzeń i śledztw razem wziętych, w tem trzy śledztwa, oznacza się: $\frac{10}{(3s)}$].

Sekretariaty.

§ 196. Prokuratury mają odrębne sekretariaty od sekretariatów sądów.

§ 197. Sekretariaty składają się z sekretarzy prokuratorskich, urzędników kancelaryjnych i innych funkcjonariuszów.

Do sekretariatów prokuratorskich mogą być wyznaczeni także sekretarze sądowi i aplikanci sądowi.

Prokurator oznacza zakres i rodzaj czynności każdego urzędnika sekretariatu.

§ 198. Sekretariat otrzymuje od prokuratora wykaz czynności, które samoistnie będzie załatwiał.

§ 199. Kierownik sekretariatu jest odpowiedzialny za należyte prowadzenie biurowości, za ściśle i szybkie wykonanie zarządzeń prokuratora, oraz za całość akt, ksiąg i pism.

§ 200. Wszyscy urzędnicy sekretariatu obowiązani są stosować się do zgodnych z ustawą i regulaminem zarządzeń kierownika sekretariatu, dotyczących toku czynności, chyba że prokurator zarządzenia kierownika sekretariatu odwoła lub zmieni.

§ 201. Zwierzchni kierunek sekretariatu należy do prokuratora.

§ 202. W czynnościach swoich kierownik sekretariatu może być zastąpiony przez innych urzędników sekretariatu.

§ 203. Sekretariaty obowiązane są opracowywać i przedstawiać do podpisu prokuratorowi:

- a) ponaglenia w sprawach załatwień odezwo prokuratorskich,
- b) odezwy w sprawie wyśledzenia miejsca pobytu podejrzanych i świadków,
- c) wykazy, krótkie sprawozdania, oraz zawiadomienia władz o wszczęciu, stanie i ukończeniu dochodzeń,
- d) zarządzenia w zakresie wykonania kary,
- e) sprawy, zlecone przez prokuratora.

§ 204. Zgłaszających się interesantów, w sprawach załatwianych w sekretariacie przyjmuje kierownik sekretariatu i tylko w miejscu swego urzędowania.

Inni urzędnicy mogą mieć bezpośrednią styczność z interesantami na zlecenie prokuratora.

§ 205. Urzędnicy sekretariatu nie mają prawa udzielać zezwolenia na przeglądanie akt i ksiąg prokuratury osobom obcym.

Zezwolenie takie wydaje wyłącznie prokurator.

§ 206. Nikt prócz prokuratora nie może zabierać akt z sekretariatu.

§ 207. Prokurator określa termin, w którym sekretariat winien przygotować sprawozdania, wykazy i inne zlecone prace.

§ 208. W razie przekazywania na stałe swych czynności, ustępujący urzędnik sekretariatu winien oddać według spisu wszystkie powierzone mu z tytułu urzędowania księgi, akta i inne przedmioty.

Protokół oddania, podpisany przez oddającego i przyjmującego, składa się do akt osobowych oddającego.

Woźni.

§ 209. Jeżeli ilość woźnych w prokuraturze jest niewystarczająca, potrzebną ilość woźnych wyznacza do prokuratury prezes właściwego sądu.

§ 210. Wyznaczeni do prokuratury woźni podlegają wyłącznie zarządzeniom prokuratora.

Pieczenie urzędowe.

§ 211. Prokuratorzy mają pieczęcie urzędowe z wyobrażeniem orła państwowego i właściwym napisem, odpowiadające obowiązującym przepisom i zarządzeniom (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o znakach, chorągwiach i pieczęciach — Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980; rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1923 r. o pieczęciach urzędowych — Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 593).

§ 212. Kontrolę wydanych do użytku pieczęci prowadzi kierujący prokurator. Pieczęcie o jednokowej treści są odróżniane numerami rozpoznawczymi.

§ 213. Pieczęcie prokuratur przechowują właściwi kierownicy sekretariatów.

Pieczęcie winny być przechowywane pod zamknięciem, w sposób wyłączający możliwość jakichkolwiek nadużyć.

§ 214. Pieczęć wyciska się na wszelkich pismach, mających stanowić dowód lub mogących być dla strony podstawą do podjęcia jakiegokolwiek czynności prawnej, w korespondencji z władzami zagranicznymi, na odpisach aktów oskarżeń oraz, o ile nagłość czynności nie stoi na przeszkodzie: na zarządzeniach sprowadzenia (art. 244 § 2), zatrzymania podejrzanego (art. 167), rewizji z zastrzeżeniem za twierdzenia przez sąd (art. 150), wstrzymania korespondencji i przesylek (art. 159), tudzież na poleceniach do urzędów, policji i innych organów wykonawczych co do wykonania powyższych zarządzeń, wreszcie na poleceniach do policji, opartych na art. 20 przep. wpraw. k. p. k.

§ 215. Jeżeli pismo obejmuje ponad jeden arkusz, arkusze winny być zeszyte a końce nici lub sznura przytwierdzone do papieru pieczęcią lakową, lub też krążkiem papieru, na którym wyciska się pieczęć tuszem w ten sposób, aby tylko część jej znajdowała się na rzeczonym krążku.

Pozatem należy przy użyciu pieczęci stosować się do poszczególnych postanowień w tym przedmiocie.

§ 216. Pieczęcie należy zamawiać wyłącznie w mennicy państwowej w drodze służbowej, za pośrednictwem prokuratora apelacyjnego, o ile w poszczególnych wypadkach nie ma zwolnienia od tego obowiązku.

Nazwa prokuratur.

§ 217. Prokuratury sądów apelacyjnych i okręgowych przybierają nazwy według siedziby (Prokuratura Sądu Apelacyjnego w ; Prokuratura Sądu Okręgowego w).

Oddziały zamiejscowe prokuratur sądów okręgowych używają nazwy odnośnej prokuratury sądu okręgowego z dodatkiem „oddział zamiejscowy w” (Prokuratura Sądu Okręgowego w — oddział zamiejscowy w). Wiceprokuratorzy i podprokuratorzy rejonowi, urzędujący poza siedzibą prokuratora okręgowego używają nazwy odnośnej prokuratury sądu okręgowego z dodatkiem „vice (pod) prokurator rejonu w” (Prokuratura sądu okręgowego w — wiceprokurator rejonu w). Podprokuratorzy przy sądach grodzkich używają nazwy odnośnej prokuratury sądu okręgowego z dodatkiem „podprokurator okręgowy przy sądzie grodzkim w” tylko w wypadku, gdy nie są przydzieleni do oddziału zamiejscowego lub poddani pod bezpośrednie kierownictwo prokuratora rejonowego.

§ 218. Nazwy powyższe winny być umieszczane na wszelkich pismach nadchodzących do prokuratury (§ 159), oraz na pismach wychodzących z prokuratury czy to z podpisem prokuratorów (vice — pod — prokuratorów) czy to z podpisem kierownika sekretariatu.

§ 219. W napisach nazewnątrz gmachu, mieszczącego prokaturę, nie jest potrzebne wskazanie miejscowości. Wyjątki dotyczą oddziałów zamiejscowych, co do których w napisach należy zaznaczyć główną siedzibę prokuratury z dodaniem wyrazów: „oddział zamiejscowy” (Prokuratura Sądu Okręgowego w — oddział zamiejscowy), tudzież wiceprokuratorów i podprokuratorów rejonowych, urzędujących poza siedzibą prokuratora okręgowego, co do których w napisach należy zaznaczyć główną siedzibę prokuratury z dodaniem wyrazów: „vice (pod) prokurator rejonu” (Prokuratura Sądu Okręgowego w — wiceprokurator rejonu).

Jeżeli poszczególni wiceprokuratorzy lub podprokuratorzy rejonowi w siedzibie prokuratora okręgowego mieszczą się w osobnych gmachach, należy do nazwy prokuratury dodać oznaczenie: „vice (pod) prokurator rejonu”, względnie „vice (pod) prokuratorzy rejonu” (Prokuratura Sądu Okręgowego — wiceprokurator rejonu ; Prokuratura Sądu Okręgowego — wiceprokuratorzy rejonu i).

Podprokuratorzy okręgowi przy sądach grodzkich nie umieszczają nazewnątrz gmachu, w którym urzędują, napisu wskazującego ich urząd.

§ 220. Na pismach opatrzonych podpisem prokuratora, lub ustanowionego zastępcy, wpływających z administracyjnej działalności prokuratora, lub z działalności jego jako oskarżyciela publicznego, należy używać napisów według formuły: „Prokurator Sądu Apelacyjnego w”, Prokurator Sądu Okręgowego w”.

Na pismach opatrzonych podpisem wiceprokuratora lub podprokuratora należy używać napisów według formuły: „Prokuratura Sądu Okręgowego w — Wiceprokurator rejonu”. Siedzibę wiceprokuratora (podprokuratora) rejonowego wymienia się, jeżeli znajduje się poza siedzibą prokuratora sądu okręgowego, według formuły: „Prokuratura Sądu Okręgowego w — Wiceprokurator rejonu w”.

Na aktach oskarżenia (odpisach) nie umieszcza się napisu, natomiast przy podpisie wiceprokuratora (podprokuratora) wymienia się jego stanowisko, rejon i ewentualnie siedzibę według formuły: „N. N. wiceprokurator rejonu w”. To samo stosuje się do podprokuratorów okręgowych ustanowionych przy sądach grodzkich.

§ 221. Pomieszczenia wewnątrz gmachów przeznaczone dla prokuratury winne być oznaczone napisami wskazującymi ich przeznaczenie, a na drzwiach wejściowych do poszczególnych pomieszczeń należy umieścić listę osób w nich pracujących z uwidocznieniem charakteru służbowego (np. N. N. wiceprokurator okręgowy), a w miarę potrzeby także napis rodzaju spraw załatwianych w danym lokalu.

Przepisy przechodnie i końcowe.

§ 222. Przepisy obowiązujące podprokuratorów przy sądach grodzkich mają odpowiednie zastosowanie do rzeczników urzędu prokuratorskiego (art. 281 u. s. p.). Rzecznicy ci władni są komunikować się tylko z sądem grodzkim, przy którym są ustanowieni. Prokuratorzy okręgowi określają w jakim zakresie rzecznik może bezpośrednio komunikować się z innymi władzami. Rzecznicy nie mogą wydawać poleceń organom policyjnym ani zwracać się do władz wojskowych o pomoc zbrojną.

§ 223. Prawa i obowiązki, zastrzeżone w kodeksie postępowania karnego lub w przepisach wprowadzających ten kodeks wyraźnie policji państwowej, nie służą wojewódzkiej policji śląskiej (art. 42 przep. wpraw. k. p. k.).

§ 224. Przepisy dotyczące ksiąg prokuratorów apelacyjnych, okręgowych, wiceprokuratorów i podprokuratorów okręgowych wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1930 r. Na okres do 1 stycznia 1930 r. zarządzenia co do przystosowania ksiąg dotychczasowych do stanu, wynikającego z przepisów kodeksu postępowania karnego, wydadzą prokuratorzy apelacyjni w zakresie prokuratury sądu apelacyjnego, pozatem — prokuratorzy okręgowi.

§ 225. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1929 r.

Minister Sprawiedliwości: St. ()

Wzór do § 174 pkt. 1 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Sygnatura akt Ds	Sprawa wpłynęła z aktem oskarżenia po				Nazwisko, imię oraz wiek oskarżonego	Oznaczenie przestępstwa	Czy oskarżony jest aresztowany	Czy są dowody rzeczowe	
			dochodzeniu		śledztwie						
			w trybie artykułu								
			245 kpk.	22 przep. wprow. kpk.	277 kpk.	22 przep. wprow. kpk.					
1	2	3	Nr i data odnośnika				8	9	10	11	

Nazwisko i imię pokrzywdzonego	Zwrócono sprawę do uzupełnienia	Skierowano do sądu okręgowego	Zawiadomiono sędziego śledczego § 129 reg. kar.	Zawiadomiono pokrzywdzonego art. 246 § 2 k. p. k.	Orzeczenia i zarządzenia Sądu Okręgowego		Środek odwoławczy przeciw wyrokowi wniesiono		Nr repertorium „W”	U w a g i	
					data	t r e ś ć	kto	dnia			
											12

Wzór do § 174 pkt. 2 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Od kogo sprawa wpłynęła (Sygnatura według rep. Ds.)	Nazwisko i imię oskarżonego	Oznaczenie przestępstwa	Czy oskarżony jest aresztowany	Czy są dowody rzeczowe
1	2	3	4	5	6	7

Wniosek o umorzenie śledztwa		Do-chodzenie umorzono	Zwrócono wice-prokura-torowi do uzupeł-nienia	Skie-rowano do innej władzy	Zawiado-miono po-krzywdzo-nego	Skierowa-no sprawę do sądu apelacyj-nego (art. 70 k. p. k.)	U w a g i
dnia	do kogo	d n i a					
8	9	10	11	12	13	14	15

Wzór do § 174 pkt. 3 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Wszczęto z urzędu (art. 138 ust. 2)	W p ł y n ę ł o				Oznaczenie przestępstwa	Imię i nazwisko oskarżonego, osoby odpowiedzialnej (art. 33—39 u. k. s.)	Areszt tymcza- sowy	
			od władzy skarbowej w trybie	art. 136 lit. a) u. k. s.	art. 137 u. k. s.	wskutek wniosku obwi- nionego (art. 188 u. k. s.)			wskutek wznowienia postępowania	od
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Sprawę załatwiono dnia						Orzeczenia i zarządzenia sądu okręgowego		Środek odwoławczy przeciw wyro- kowi wniesiono		Nr. repertorium "W"	Uwagi
przez odstąpienie wła- dzy skarbowej (art. 138 ust. 2 u. k. s.)	przez odstąpienie są- dowi grodzkiemu (art. 211 ust. 2 u. k. s.)	przez umorzenie (art. 224 u. k. s.)	przez wniesienie aktu oskarżenia	w inny sposób	przez wniosek władzy skar- bowej o wyznaczenie roz- prawy (art. 224 u. k. s.)	data	treść	k t o	dnia		
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

Wzór do § 174 pkt. 4 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Oznaczenie druku (tytuł, numer, artykuł, wiadomość, ogłoszenie)	Oznaczenie władzy administracyjnej wnoszącej o zatwierdzenie zajęcia	Sygnatura akt prokuratorskich	Oznaczenie przestępstwa	Wniosek prokuratora o		
						zatwierdzenie	uchylenie	częściowe zatwierdzenie częściowe uchylenie
						z d n i a		
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Orzeczenie sądu okręgowego			Skierowanie sprawy do dalszego biegu (art. 79 pr. prasowego)			Nr repertorium „Ds” „Kp”	U W A G I
zatwierdzenie	uchylenie	częściowe zatwierdzenie częściowe uchylenie					
z d n i a			13	14	15	16	17
10	11	12	13	14	15	16	17

Wzór do § 174 pkt. 7 reg. prok.

Numer porządkowy	Data wejścia	Władza lub strona nadsyłająca (u stron imię i nazwisko)	Data i numer nadesłanego pisma	T r e ś ć
1	2	3	4	5

Załatwienie		Do kogo skierowano	U w a g i
Data	T r e ś ć		
6	7	8	9

Repertorium Kop

Wzór do § 174 pkt. 11 reg. prok.

Sygnatura pisma wysłanego	Data wysłania	Do kogo adresowano	Ilość kopert lub paczek	Potwierdzenie odbioru
1	2	3	4	5

Księga ekspedycyjna

Wzór do § 192 ust. 3 reg. prok.

SPRAWOZDANIE

roczne Prokuratora Sądu Apelacyjnego w.....
za rok.....

Udział w rozprawach przed sądem apelacyjnym		Udział w posiedzeniach niejawnych sądu apel.	Odroczenia wykonania kary art. 542 k. p. k.		Przerwy w odbywaniu kary		Przedterminowe zwolnienia		Przedstawiono Ministerstwu z wnioskiem	
ilość dni rozpraw	ilość załatwionych spraw	ilość dni posiedzeń	udzielone	odmówione	udzielone	odmówione	udzielone	odmówione	przychylnym	nieprzychylnym
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Sprawy dyscyplinarne				Ilość założonych			Wizytacja podległych prokuratur		Wizytacja podległych więzień		U w a g i
pozostało do rozprawy u tego sądu do wniosku	złożono nowych wniosków	pozostało spraw udzielenych do wniosku	ilość odwołań prokuratora	zazaleń	apelacji	kasacji	ilość wizytowanych prokuratur	ilość dni wizytacji	ilość wizytowanych więzień	ilość dni wizytacji	
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

Sprawozdanie roczne prokuratora apelacyjnego.